

OPENBAAR MINISTERIE

College van procureurs-generaal
Voorzitter

Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Directie Wetgeving
t.a.v mw. A.G. van Dijk
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
T +31 88 699 11 00
www.om.nl

Datum 14 maart 2018
Onderdeel WBOM
Ons kenmerk WBOM/17789
Contactpersoon --
Doorkiesnummer(s) --
E-mail --
Uw kenmerk 2166688
Bijlage(n)
Onderwerp *Advisering over het conceptwetsvoorstel Wijziging van de Politiewet 2012 en de Wet op de medische keuringen i.v.m. het screenen van personen die ambtenaar van politie willen worden of zijn en personen die krachtens overeenkomst werkzaamheden verrichten voor de politie, de rijksrecherche of de Politieacademie (screening ambtenaren van politie en politie-externen)*

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Geachte mevrouw Van Dijk,

Bij brief van 10 januari 2018 heeft u, namens de minister van Justitie en Veiligheid, het College van procureurs-generaal gevraagd om te adviseren over een conceptwetsvoorstel, inhoudende een wijziging van de Politiewet 2012 en de Wet op de medische keuringen in verband met het screenen van personen die krachtens overeenkomst werkzaamheden verrichten of gaan verrichten voor de politie, de rijksrecherche of de Politieacademie. Het wetsvoorstel is voor een belangrijk deel ingegeven door veranderde maatschappelijke ontwikkelingen. In de moderne samenleving speelt de verwerking van informatie een belangrijke rol. Dat geldt in hoge mate ook voor het werk van de politie. In de paragraaf over de aanleiding voor dit wetsvoorstel wordt geschetst dat door maatschappelijke en technologische ontwikkelingen de toegang tot- en het delen van politie-informatie makkelijker en noodzakelijker is geworden. Daarbij zijn de risico's en verleidingen waarmee ambtenaren van politie moeten omgaan veranderd. De politieambtenaar heeft immers toegang tot politie-informatiesystemen met vertrouwelijke informatie. Informatie die voor criminelen zeer aantrekkelijk en waardevol is. Het is dus zaak dat de organisatie van de politie zodanig is ingericht dat de kans op

integriteitsschendingen door ambtenaren van politie en het effect daarvan wordt verkleind.

Het wetsvoorstel beoogt het screeningsbeleid van de politie te verbeteren. Het wordt wenselijk geacht dat voor het onderzoek naar de betrouwbaarheid van de ambtenaar van politie meer gegevens beschikbaar zijn. Daarbij wordt volgens de memorie van toelichting gedacht aan gegevens omtrent verslaving, zoals alcoholverslaving, drugsverslaving, gokverslaving, seksverslaving en internetverslaving. Ook zou men meer willen weten omtrent andere afhankelijkheden, zoals bijvoorbeeld de aanwezigheid van een forse schuld. Voorts bestaat de behoefte om meer te weten over personen uit de omgeving van de betrokkene. Als voorbeeld wordt genoemd het zich in een crimineel milieu begeven van de partner of kind van betrokkene, waardoor het risico ontstaat dat de ambtenaar van politie hierdoor wordt beïnvloed of omkoopbaar en chantabel wordt. Om die reden wordt voorgesteld om bij de screening onder meer de justitiële informatie van bepaalde personen uit de directe omgeving van ambtenaar van politie te betrekken.

Gesignaleerd wordt dat het huidige screeningsbeleid een momentopname is. Wanneer een ambtenaar van politie een strafbaar feit heeft gepleegd komt dit pas bij een herhaald onderzoek naar voren. Ten behoeve van het tijdig kunnen signaleren van risico's voor de betrouwbaarheid van betrokkene wordt een continue screening voorgesteld (hetgeen een continue geautomatiseerde controle van justitiële gegevens betekent) en wordt betrokkene verplicht om relevante wijzigingen in zijn persoonlijke omstandigheden te melden.

Tot slot worden een aantal maatregelen voorgesteld die betrekking hebben op externen, personen die krachtens overeenkomst werkzaamheden verrichten voor de politie.

Algemeen

Het College hecht eraan op te merken dat het belang van een integere en betrouwbare politie niet kan worden overschat. De politie beschikt over bijzondere en verreikende bevoegdheden, die diep kunnen ingrijpen in het leven van de burger. Deze bevoegdheden zijn noodzakelijk om criminaliteit te bestrijden. Schending van de integriteit van de politie door niet-integer gedrag van politieambtenaren schaadt het vertrouwen van de burger in de overheid. Voorstellen die beogen de integriteit en de betrouwbaarheid van de politie (beter) te waarborgen kunnen om die reden in beginsel altijd op een instemmende reactie van het College rekenen. Ook dit wetsvoorstel, dat beoogt bij te dragen aan een verbetering van de integriteit van de politie, is door het College positief ontvangen. Dat neemt echter niet weg dat het wetsvoorstel, met name waar het betreft de onderbouwing van het voorstel in de memorie van toelichting en de eventuele implementatie ervan, een behoorlijk aantal ernstige vragen oproept.

Om met het laatste, de implementatie, te beginnen. In de memorie van toelichting ontbreekt een paragraaf over de implementatie en een financiële onderbouwing van de voorstellen. Het College meent dat de voorstellen getuigen van een forse ambitie. De uitbreiding van betrouwbaarheidsonderzoeken, de herhaling van betrouwbaarheidsonderzoeken, de continue screening van politieambtenaren: het is voor een organisatie van meer dan 60.000 mensen wel heel erg veel, ook als daarbij in aanmerking wordt genomen dat voor een deel van de organisatie geldt dat met een Verklaring omtrent het gedrag (hierna: VOG) kan worden volstaan. Daarmee doelt het College niet zozeer op de vraag met hoeveel extra fte's de afdeling Veiligheid, Integriteit en Klachten (hierna: VIK) moet worden uitgebreid om de extra screening te kunnen realiseren, zij het dat dit gelet op de in de praktijk te verwachten impact van de voorgestelde maatregelen allerminst te verwaarlozen is.

Het gaat het College in de eerste plaats om de vraag of de extra screening niet ten koste zal gaan van de beschikbare researchcapaciteit. De huidige beschikbare researchcapaciteit is naar het oordeel van het College op dit moment al niet toereikend. Het is noodzakelijk dat, zoals de regering heeft aangekondigd, de researchcapaciteit wordt uitgebreid. Daarvoor worden de nodige middelen beschikbaar gesteld. Echter, het intensief screenen van politieambtenaren op de wijze zoals voorgesteld in dit wetsvoorstel gaat tijd kosten. Niet alleen wordt er vaker gescreend, er zal straks ook omvangrijker worden gescreend. Mensen zullen dus langer onderwerp van onderzoek zijn alvorens zij kunnen worden ingezet als politieambtenaar. Indien met het wetsvoorstel wordt beoogd dat politieambtenaren eerst inzetbaar zullen zijn wanneer de voorgestelde uitvoerige screening is afgerond, ontstaat mogelijk de situatie dat een deel van de researchcapaciteit niet kan worden benut omdat een achterstand is ontstaan bij het screenen van politieambtenaren. Het College wil voorkomen dat na inwerkingtreding van het wetsvoorstel onderzoeken niet kunnen worden gedraaid of moeten worden afgebroken omdat er onvoldoende gescreende rechercheurs beschikbaar zijn. Het College dringt erop aan dat in de memorie van toelichting een paragraaf wordt opgenomen waarin duidelijk wordt uitgelegd op welke wijze de voorstellen worden geïmplementeerd en waarin een onderbouwde inschatting wordt gegeven van de invloed van de voorstellen op de beschikbare researchcapaciteit.

Vervolgens meent het College dat de memorie van toelichting kan worden verbeterd waar het gaat om een onderbouwing van de noodzaak van de voorstellen. In de inleidende paragraaf wordt een aantal maatregelen op het gebied van informatiebeveiliging en fysieke beveiliging aangestipt, zoals het beleid voor autorisaties en toegangspassen. Er wordt veel gedaan aan bewustwording van politieambtenaren, zoals het organiseren van dilemmatrainingen, het bespreken van de kernwaarden tijdens jaarlijkse functioneringsgesprekken en het

kunnen melden van mogelijke integriteitsschendingen bij bijvoorbeeld leidinggevend en medewerkers van de afdeling VIK.

De politie heeft thans reeds een screeningsbeleid. Iedere persoon die ambtenaar van politie wil worden ondergaat bij aanstelling een betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek en kan in de loop van zijn aanstelling worden onderworpen aan een hernieuwd betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek. Het College meent dat het ten behoeve van de onderbouwing van de noodzaak van het wetsvoorstel aan te bevelen is dat wordt beschreven waarom het huidige instrumentarium niet voldoet of waarom dit niet met een gerichte aanpassing in de organisatorische sfeer in overeenstemming kan worden gebracht met het door het wetsvoorstel nagestreefde doel. Kan de autorisatie voor het opvragen van gegevens niet zodanig worden ingericht dat te allen tijde te achterhalen valt wie welke informatie heeft opgevraagd? Kan er iets worden gezegd over een roulatie van functies, waardoor de individuele politieambtenaar minder kwetsbaar wordt voor kwalijke invloeden van buitenaf? Een wettelijke regeling is geen vervanging voor goed personeelsbeleid. Hoe is het personeelsbeleid ingericht en waarom kan niet worden volstaan met een intensivering van de begeleiding van politieambtenaren door meer training en functioneringsgesprekken?

Ten slotte, voor wat betreft deze algemene paragraaf, vraagt het College zich af wat de aard is van de integriteitsschendingen die het wetsvoorstel beoogt te voorkomen. Moet daarbij worden gedacht aan integriteitsschendingen die verband houden met georganiseerde criminaliteit, zoals deze in het hieronder nog te bespreken WODC-rapport worden beschreven? Of is het wetsvoorstel ook bedoeld om integriteitsschendingen tegen te gaan in de sfeer van corruptie en bevoordeling bijvoorbeeld bij de aanbesteding van politiemateriaal? Kan, met de kennis en het inzicht van nu, met betrekking tot eerder geconstateerde integriteitsschendingen worden gezegd dat als de nu voorgestelde maatregelen van kracht waren geweest deze integriteitsschendingen zich niet of waarschijnlijk niet hadden voorgedaan?

Twee rapporten

Ziet het College het goed, dan liggen aan de voorstellen hoofdzakelijk twee rapporten ten grondslag. De eerste is een verkennend (intern) onderzoek van Berenschot, getiteld "Vriend en Dienst. Verkennend onderzoek naar de sociaal psychologische relevantie van screening van de sociale omgeving van politiepersoneel" dat als bijlage bij het wetsvoorstel is gevoegd.¹ In de memorie van toelichting is een aantal conclusies uit het rapport opgenomen, onder andere

¹ W. Scholten, C. Kieft, M. Baldal en F. Theissen, *Vriend en Dienst. Verkennend onderzoek naar de sociaal psychologische relevantie van screening van de sociale omgeving van politiepersoneel*, Berenschot, 2010.

Datum 14 maart 2018

Ons kenmerk WBOM/17789

Pagina 5/10

die waaruit blijkt dat de sociale omgeving van invloed is op individueel gedrag en dat de sociale omgeving druk kan leggen op het gedrag van een ambtenaar van politie, bijvoorbeeld door chantage of het vragen om gevoelige informatie. Bij familierelaties speelt de intensiteit van de emotionele relatie, de duur van de sociale relatie en de afhankelijkheid van elkaar een belangrijke rol. Tot zover de memorie van toelichting.

Enkele andere relevante conclusies worden echter niet in de memorie van toelichting genoemd. Met het vaststellen van de relaties is echter niet de vraag beantwoord, zo vervolgt het rapport, of de politieorganisatie daadwerkelijk moet overgaan tot het screenen van de sociale omgeving van de sollicitant.

Geconcludeerd wordt om screening van de sociale omgeving niet op te nemen in de standaardprocedures van betrouwbaarheidsonderzoeken voor (aspirant) politiefunctionarissen. Wel wordt geadviseerd om in de selectieprocedure bij nieuwe medewerkers expliciet aandacht te besteden aan de persoonlijkheid van de sollicitant en met name aan de persoonskenmerken die kwetsbaar maken voor niet-integer gedrag. Wanneer het persoonlijkheidsonderzoek en verkenning van de leefwereld van de sollicitant naar aanleiding van de selectieprocedure reden geven voor nader onderzoek, kan de politieorganisatie ervoor kiezen alsnog enkele sociale relaties te screenen. Dat is maatwerk en is, naar het oordeel van het College, ook op basis van de huidige wet- en regelgeving heel wel mogelijk. Het onderzoek Berenschot stelt daarnaast dat een tweede reden om het screenen van de sociale omgeving geen standaardprocedure te maken is gelegen in het feit dat de te verwachten baten van uitgebreide screening in termen van risicovermindering niet in verhouding staan tot de te verwachten kosten. Bovendien stelt het rapport dat de voorspellende waarde van sociale screening laag lijkt te zijn.

Het tweede onderzoek dat in de memorie van toelichting wordt genoemd is het op 14 september 2017 aan de Tweede Kamer aangeboden WODC-onderzoeksrapport "Georganiseerde criminaliteit en integriteit van rechtshandavingsorganisaties".² Het onderzoek is gericht op het in kaart brengen en duiden van de aard, omvang en ernst van integriteitsschendingen in relatie tot georganiseerde criminaliteit binnen onder andere de politie. Daarnaast heeft het onderzoek aandacht besteed aan de wijze waarop de politie maatregelen treft om de kans op integriteitsschendingen te verkleinen, de weerstand te verhogen en de kwetsbaarheid van werkprocessen te verminderen.

In de memorie van toelichting wordt slechts een enkele observatie uit het rapport aangehaald, namelijk dat is beschreven dat relatief vaak een affectieve relatie (vriendschapsbanden/liefdesrelaties) bestaat tussen een omkoper en omgekochte. Veel andere relevante observaties worden echter buiten beschouwing gelaten. Zo

² H. Nelen en E. Kolthoff, *Georganiseerde criminaliteit en integriteit van rechtshandavingsorganisaties*, WODC, 2017.

hebben de onderzoekers over een periode van vijf jaar 256 signalen van ernstige integriteitsschendingen in relatie tot georganiseerde criminaliteit geconstateerd. Uiteindelijk leidde in 80 gevallen het onderzoek dat naar deze signalen is ingesteld tot de vaststelling dat er sprake was geweest van een integriteitsschending. Dit zijn geen aantallen, zo schrijft de regering aan de Tweede Kamer in de aanbiedingsbrief, die aanleiding geven tot alarmerende conclusies over de omvang van integriteitsschendingen in relatie tot georganiseerde criminaliteit.³ Dat is een standpunt dat gezien de omvang van de politieorganisatie alleszins te billijken valt. Maar, dit standpunt zou dan ook nadrukkelijk een rol moeten spelen bij de belangenafweging, waarbij de proportionaliteit tussen de kosten van uitgebreide screening en de baten ervan in termen van risicovermindering wordt beoordeeld.

In de paragraaf over kwetsbaarheden en verbeterpunten komt naar voren dat er nog veel winst is te halen door de toegang tot verschillende data- en registratiesystemen beter te regelen. Op het gebied van autorisaties is al veel gebeurd, maar het onderzoek laat zien dat er nog ruimte is voor verbetering. Er worden verschillende maatregelen voorgesteld, zoals het invoeren van een geautomatiseerd systeem waarmee afwijkende patronen in zoekgedrag kunnen worden opgespoord. Deze maatregelen stuiten echter op weerstand binnen de politie omdat zij in de beleving van de politiemedewerker haaks staan op het uitgangspunt van het vertrouwen in elkaar en elkaars integriteit.

Een ander belangrijk punt dat het onderzoek signaleert is dat het functioneel toezicht van leidinggevenden op hun medewerkers tekortschiet. Dat is deels verklaarbaar omdat teamchefs van de basiseenheden steeds grotere groepen medewerkers moeten aansturen en dat daardoor niet van hen kan worden verwacht dat zij te allen tijde voldoende zicht hebben op alle medewerkers. Voorts laat het onderzoek zien dat er bij de uitvoering van de screening van medewerkers, op basis van de huidige wet- en regelgeving, nog veel te verbeteren valt.

De rapportages schetsen dus niet een beeld waaruit zonder meer de noodzaak van het wetsvoorstel voortvloeit. Integendeel, afgaande op de rapporten die in de memorie van toelichting worden aangehaald zou kunnen worden geconcludeerd dat er voor een uitbreiding van de screening van politieambtenaren nog geen aanleiding is en dat het aanbeveling verdient om eerst de bestaande procedures goed tegen het licht te houden en te verbeteren. Het College zou graag zien dat in de memorie van toelichting wordt ingegaan op de aanbeveling in het rapport van Berenschot om de screening van politieambtenaren niet uit te breiden. Naar aanleiding van bevindingen in het WODC-rapport vraagt het College zich met name af of de bestaande instrumenten wel voldoende worden benut. Is het niet

³ Kamerstukken II 2016/17, 28 844, nr. 121

verstandig om over bepaalde gevoeligheden binnen de politie heen te stappen en over te gaan tot een betere organisatie van het bevragen van informatiesystemen? En als de bestaande instrumenten onvoldoende worden gebruikt, wat wordt de situatie als daar additionele instrumenten aan worden toegevoegd?

Hernieuwd periodiek en hernieuwd incidenteel onderzoek

Op grond van de voorgestelde regeling kan het bevoegd gezag zelf bepalen of en wanneer een incidenteel of periodiek herhalingsonderzoek wordt ingesteld. In het eerste lid van artikel 47h staat dat het bevoegd gezag een onderzoek naar de betrouwbaarheid kan instellen, indien hem blijkt van feiten of omstandigheden die een hernieuwd onderzoek rechtvaardigen. In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat, gelet op de verscheidenheid aan functies en werkzaamheden bij de politie en de gevoeligheid van taken, bevoegdheden en informatie, het aan het bevoegd gezag wordt overgelaten om te bepalen of bij een wijziging van werkzaamheden de betrokkene opnieuw wordt onderworpen aan een betrouwbaarheidsonderzoek. Het College wijst er echter op dat de beoordeling van de gewijzigde feiten en omstandigheden niet alleen zien op een wijziging van functie, maar ook betrekking kan hebben op de persoonlijke omstandigheden van de politieambtenaar.

In het tweede lid van artikel 47h staat vervolgens dat het bevoegd gezag periodiek een hernieuwd onderzoek instelt naar de betrouwbaarheid van bepaalde personen. Niet duidelijk is of hiermee is bedoeld dat een periodiek onderzoek naar een bepaalde groep personen kan worden ingesteld of dat de bepaling ziet op individuele onderzoeken. De uitleg in de memorie van toelichting wekt de indruk dat het gaat om een individueel periodiek betrouwbaarheidsonderzoek. De formulering in de wettekst staat echter beide interpretaties toe. Voorts is het aan het bevoegd gezag om te beoordelen welke termijn onder periodiek moet worden verstaan.

In beide leden is sprake van een hernieuwd betrouwbaarheidsonderzoek. Het College meent dat een hernieuwd onderzoek een forse inbreuk betekent op zowel de privacy van de betrokken politieambtenaar als de privacy van zijn sociale omgeving. Een besluit tot een hernieuwd betrouwbaarheidsonderzoek dient daarom te worden gebaseerd op een goede belangenafweging die voor iedereen op dezelfde wijze wordt gemaakt. Het besluit en de onderliggende belangenafweging wordt in handen gelegd van het bevoegd gezag. Dat betekent in de praktijk dat via mandatering van de bevoegdheid van de korpschef de bevoegdheid op landelijk niveau berust bij (personeel van) de korpsleiding, op regionaal niveau bij de chefs van de regionale eenheden, landelijke eenheid en het politiedienstencentrum en op lokaal niveau bij de chefs van de districten en basisteam. Dat zijn heel veel verschillende personen die oordelen over de vraag of er sprake is van feiten en omstandigheden die een hernieuwd onderzoek

rechtvaardigen. In hoeverre kan worden gegarandeerd dat deze beoordeling op uniforme wijze gebeurt, nu zoveel personen bevoegd zijn om te oordelen over de vraag of de feiten en omstandigheden een hernieuwd periodiek of incidenteel onderzoek gerechtvaardigd is? Het College adviseert om het hernieuwd periodiek onderzoek en hernieuwd incidenteel onderzoek zodanig in te richten dat er meer concrete handvatten worden geboden om te beoordelen of een hernieuwd onderzoek noodzakelijk is en dat daarbij ook een vaste termijn, bijvoorbeeld vijf jaar, wordt gesteld waarbinnen een hernieuwd onderzoek moet plaatsvinden.

Discriminatieverbod

De beoordelingsvrijheid van het bevoegde gezag, dat in de praktijk door een groot aantal mensen wordt uitgeoefend, klemt temeer omdat in de memorie van toelichting op pagina 22 wordt gezegd dat het denkbaar is dat op basis van de voorgestelde maatregelen ten aanzien van personen met een migratieachtergrond eerder tot het oordeel wordt gekomen dat onvoldoende waarborgen aanwezig zijn dat zij betrouwbaar kunnen worden geacht. Een eenduidige, voorzienbare en consistente toepassing van de screening van politieambtenaren, zoals door het College bepleit, is ook in dit verband van het grootste belang. In paragraaf 7.3 van de memorie van toelichting wordt het wetsvoorstel getoetst aan het discriminatieverbod. Gesteld wordt dat met de in dit wetsvoorstel voorgestelde maatregelen geen inbreuk wordt gemaakt op het discriminatieverbod, zoals neergelegd in wetten en verdragen en dat de toepassingscriteria neutraal zijn geformuleerd en geen onderscheid maken naar persoonskenmerken. Het College merkt op dat dit op zichzelf juist is, maar dat daarbij in aanmerking moet worden genomen dat de criteria voor de toepassing van een hernieuwd periodiek of incidenteel betrouwbaarheidsonderzoek juist niet in de wet zijn opgenomen maar, zoals hierboven gesignaleerd, in de handen van het bevoegde gezag wordt gelegd.

De zojuist aangehaalde stelling, dat personen met een migratieachtergrond op basis van de voorgestelde maatregelen eerder in aanmerking komen voor het oordeel dat er onvoldoende waarborgen voor integriteit aanwezig zijn, berust op een van de bevindingen die zijn opgenomen in het hiervoor genoemde WODC-onderzoek.

De positie van politieambtenaren met een migratieachtergrond in het politiekorps is een belangrijk en maatschappelijk gevoelig onderwerp. Het College is van oordeel dat als er een probleem wordt geconstateerd, dit in alle openheid moet worden besproken. Het feit dat relatief meer agenten met een migratieachtergrond de fout ingaan (zoals wel in het WODC-onderzoek aan wordt gereleveerd, maar niet in de memorie van toelichting wordt genoemd), heeft al de aandacht van de politie in de trainingen. De politie heeft gevraagd om meer onderzoek naar de motieven voor corruptie en de relatief grotere kans daarop

door agenten met een niet-westerse achtergrond. De korpschef heeft de wens uitgesproken dat de uitkomsten van het onderzoek niet zullen leiden tot meer achterdocht en stigmatisering binnen het korps.

Gelet op deze omstandigheid meent het College dat als er maatregelen worden voorgesteld die mogelijk voor personen met een migratieachtergrond negatief uitwerken, dit omstandig en zorgvuldig in de memorie van toelichting moet worden toegelicht. Dat is helaas niet het geval, integendeel, de uitleg in de memorie van toelichting moet als uiterst summier worden beoordeeld. Het verdient aanbeveling om aan de hand van de bevinden in het WODC-rapport meer toelichting en context te verschaffen over de uitwerking van de voorstellen als het gaat om screening van personen met een migrantenachtergrond.

Tegen deze achtergrond veroorlooft het College zich een klein uitstapje. De werving en selectie van personen met een migratieachtergrond door de politie is een maatschappelijk belangrijke zaak. Niet voor niets werkt de politie hard aan het vermeerderen van het aandeel van personen met een migratieachtergrond, er zijn verschillende maatregelen getroffen die ertoe moeten leiden dat het politiekorps een betere afspiegeling is van de maatschappij. Als doelstelling is geformuleerd dat op het eind van dit jaar een kwart van alle nieuwelingen bij de politie een migratieachtergrond moet hebben. Het zal niet eenvoudig zijn om deze doelstelling te halen. Uit een in opdracht van de politie gemaakt onderzoeksrapport dat de minister van Justitie en Veiligheid op 20 december 2017 aan de Tweede Kamer heeft aangeboden, blijkt dat jongeren met een migratieachtergrond een negatief beeld hebben van de politie.⁴ Het College vraagt zich af hoe deze ambitie zich verhoudt tot de verwachte (mogelijk nadelige) consequenties van de voorgestelde maatregelen voor aanstaande politieambtenaren met een migratieachtergrond.

Raadplegen van gegevens over gezondheid

Het wetsvoorstel biedt een grondslag om ten behoeve van het betrouwbaarheidsonderzoek gegevens over gezondheid te verwerken, voor zover deze betrekking hebben op signalen wijzend op een verslaving zoals de al eerder genoemde alcoholverslaving, drugsverslaving, gokverslaving, seksverslaving en internetverslaving. De signalen over verslaving of andersoortige afhankelijkheid kunnen uitsluitend afkomstig zijn van de betrokkene of personen en instanties die inzicht hebben in de betrouwbaarheid van betrokkene. Het wetsvoorstel biedt uitdrukkelijk geen grondslag voor het verrichten van een medische keuring ten einde dergelijke signalen te kunnen vaststellen.

⁴ Femke Konings, Ahmed Ait Moha, *Diversiteit bij de politie: Werving van nieuwe Nederlanders*, Motivation research and strategy, 2016

Datum 14 maart 2018
Ons kenmerk WBOM/17789
Pagina 10/10

Het College vraagt zich af welke instanties worden bedoeld die informatie kunnen verstrekken over bepaalde aspecten van de gezondheid van betrokkene. Dat zal zeker niet de huisarts zijn, of een andere medicus waar betrokkene onder behandeling is. Welke andere instanties zijn in het bezit van informatie over gezondheidsaspecten van betrokkene en zijn, na zijn toestemming, bevoegd om deze informatie te verstrekken?

Hoogachtend,

G. van der Burg
voorzitter